

РЕШЕНИЕ

№ 8059

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7486** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на В. И. К., чрез адвокат Ч., срещу решение № 2297/22.06.2022 г. по нахд № 9102/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 17 състав.

С решението съдът е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба № 3386783/12.02.2020 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора на основание чл.189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, вследствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществен състав на административното нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС. Претендира присъждане

на разносните по делото и адвокатски хонорар.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът, чрез юрк. А., оспорва жалбата, като претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени доказателства / изпратени от БИМ, доказващи техническата годност на техническото средство, с което е установено нарушението/ е установил фактическата страна на спора, като е приел, че оспореният фиш е бил издаден въз основа на данните от мобилна видео система за контрол на скоростта на МПС АТСС АРН САМ S1 №11743f0. С помощта на последното е установено, че на 12.02.2020 г., в 11:38 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу пицария „Фантазия“, при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място, касаторът е управлявал лек автомобил „Сеат А.“ с ДК [рег.номер на МПС] със скорост на движение 64 км/ч, като по този начин е превишил разрешената скорост с 14 км/ч – нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител. Съгласно чл. 187а, ал. 4 вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от седем дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Обратно на твърденията в жалбата, процесният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са

неприложими по отношение на електронния фиш. В този смисъл не се споделя твърдението в касационната жалба, че ЕФ е издаден в нарушение на чл. 34 ЗАНН. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл.59, ал.2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Приложени са и доказателства относно годността на техническото средство. Системата за видеоконтрол е вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта е 50 км/ч съгласно чл.21, ал.1 ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочена посочената разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно – и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП, в която хипотеза липсва разграничение на разрешената скорост по смисъла на чл.21, ал.1 ЗДвП и разрешената с поставен пътен знак скорост, въведена с чл.21, ал.2 от закона.

Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес - чл. 189, ал. 15 ЗДвП. От приложената справка за регистрация е възможно да се установят данните за собственика на управляваното МПС. Обратно на твърденията на касатора, видно е от електронния фиш, че в посоченото време и място в същия със скорост 64 км/ч касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е превишил допустимата скорост с 14 км/ч. Техническото средство е преминало през изискуемата законова проверка за техническа годност, а касаторът не е посочил, че автомобилът е бил управляван от друго лице. Касаторът не е ангажирал доказателства, които да обосноват извода, че отразената в ЕФ фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 11

до 20 км/ч санкцията е в размер на 50 лв.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноси, на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в минимален размер от 80 лв. съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2297/22.06.2022 г. по нахд № 9102/2021 г. на СРС, НО, 17 състав.

ОСЪЖДА В. И. К. да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.